

Op kamp naar Mars

Chinese kinderen gaan op kamp naar Mars. Niet naar de rode planeet zelf, wel naar een simulator. De *Mars Base 1*, een kopie van een Marsbasis, is gebouwd te midden de Gobi-woestijn. Door de hoge kale heuvels lijkt de

omgeving wel wat op Mars. Gidsen in ruimtepak staan klaar om de kinderen, en later ook andere toeristen, te tonen hoe het leven is op Mars.

Mars Base 1 is een project van de Chinese over-

heid, die de jeugd warm wil maken voor astronomie. China is aan een fameuze inhaalbeweging bezig in de ruimtevaart. Een paar maanden geleden nog maar landde een Chinees onbemand toestel als eerste op de donkere kant van de maan, de kant die we nooit te zien krijgen. (pom)

Artsen pleiten voor wet om leven van pasgeborenen te kunnen beëindigen

"Nu word ik vervolgd voor kindermoord"

"Soms kan je het lijden enkel stoppen door het leven niet nodeloos te proberen redden." Zes op de tien Vlaamse neonatologen ijveren voor een wet die het mogelijk maakt actief het leven van pasgeboren baby's te beëindigen, als er sprake is van ondraaglijk lijden. Nu kunnen ze daarvoor nog vervolgd worden voor kindermoord, wat zorgt voor een angstcultuur onder artsen en een nodeloze lijdensweg voor ouders.

TOMMY HUYGHEBAERT EN SOFIE BUEKENHOUDT

"In het UZ Gent beëindigen we nooit op actieve manier het leven van een pasgeborene", zegt neonatoloog Linde Goossens. "Ouders stellen ons de vraag trouwens maar een aantal keer per jaar. Dan moeten we zeggen dat het ons spijt, maar dat het onwettelijk is. Dat we hun kindje een zo pijnvrij en zo waardig mogelijk leven gaan proberen te bieden. Maar dat is niet altijd het antwoord dat ik zou willen geven. In heel specifieke gevallen moet naar mijn mening actieve levensbeëindiging kunnen. Wanneer een kind een ernstige meervoudige handicap heeft, pijn lijdt en maar een beperkte tijd zal leven."

Volgens Wim Distelmans, professor in de palliatieve geneeskunde (VUB), heerst op dit moment zonder zo een wetgeving een echte angstcultuur onder dokters. "Wie het leven van een pasgeborene actief beëindigt, kan worden vervolgd voor kindermoord. Anders dan in Nederland. Daar is een protocol van kracht. Als daar aan alle voorwaarden wordt voldaan voor een actieve levensbeëindiging, dan wordt een eventuele klacht door het gerecht simpelweg geseponneerd. Ik vind het verschrikkelijk dat zulke afspraken hier op een njet stoten."

Distelmans zag in zijn carrière al te veel ouders een lijdensweg afleggen om een dokter te vinden die het onmenselijke leven van hun kind wil beëindigen. Dat gebeurt dan onder de radar. Waardoor de ouders nooit openlijk over hun trauma

kunnen spreken. En ook de arts zijn verhaal niet kwijt kan.

Lijden meten

"Want je weet maar nooit dat je iets zegt tegen iemand met een andere morele of religieuze overtuiging", zegt een arts die anoniem wil blijven. In het verleden besliste hij al over het leven van een pasgeborene. "Dat is mentaal totaal anders dan euthanasie op verzoek bij een volwassene. Bij een pasgeborene beslis je op basis van de medische situatie van het kind. Omdat je weet dat je het lijden enkel kan stoppen door het leven niet nodeloos te proberen redden. Want het is onmenselijk een baby zo goed en kwaad als mogelijk te ondersteunen. Tot hij uiteindelijk zelf sterft."

"Wereldwijd willen artsen altijd het beste voor hun patiënt, en soms is dat helaas hun leven beëindigen", zegt Gerlant van Berlaer, kinder- en spoedarts (UZ Brussel). "We kunnen meten dat een baby afziet, door bloeddruk, grimassen, spierspanning. Als ouders dan na heel lang worstelen beslissen eigenlijk tegen alle natuur in te gaan, en vragen ermee te stoppen: wat moet je dan zeggen? Als ik het doe, vlieg ik de gevangenis in." Maar toch gebeurt het. "Het is een publiek geheim dat artsen dan toch proberen te helpen, ik ook. Maar omdat het alleen in het duister kan, gebeurt het niet noodzakelijk op de best mogelijke manier. Soms is het een langdurig proces, waarbij er geen infuus

WIM DISTELMANS

PROFESSOR PALLIATIEVE GENEESKUNDE VUB

"Ik vind het verschrikkelijk dat afspraken als in Nederland hier op een njet stoten"

LINDE GOOSSENS

NEONATOLOOG UZ GENT

"Nu kunnen we ouders alleen maar zeggen dat het ons spijt, maar dat het onwettelijk is"

GERLANT VAN BERLAER

KINDERARTS UZ BRUSSEL

"Het is een publiek geheim dat artsen toch proberen te helpen, ik ook"

meer wordt voorzien, of de pijnmedicatie wordt opgedreven tot de ademhaling stopt." De allermoeilijkste beslissing, ook voor een zorgteam. "Voor ons is het mogelijk de ingewikkeldste gevallen in leven te houden, en uiteraard is dat altijd onze eerste reflex. Maar soms stellen we na een paar dagen toch vast: oei, wat hebben we nu gedaan? Er zijn kinderen die ik jaren geleden in leven heb kunnen houden, om al die tijd eigenlijk af te zien."

De problematiek is in het verleden wel al aangekaart bij het debat over euthanasie bij minderjarigen, maar regelgeving kwam daar toen niet van.